

Til Roan kommune v/ordfører Einar Eian

Roan, som egen kommune, synger nå på siste verset, ja ikke bare det men på de siste linjene i siste vers. Det samme gjør bygningsmassen ved Roan kommunehus og Roan sykeheim. Enn så lenge er det bare det meste av kommunehuset som er forsvunnet, sykeheimen skal stå til det nye er ferdig. Det blir bygd ny og tidsriktig sykeheim og takk for det ! Samme bygg skal også inneholde alle de funksjoner som blir igjen etter kommunesammenslåinga, alt det gamle skal bort !

Heldigvis ble det til slutt bestemt at bygningen «Gammelheimen» skulle få stå til det nye bygget ble ferdig. Men hva med tanken; la bygget stå enda lengre. . . .

Det er en bygning med både sjel og ikke minst rik historie, flott og staslig er den også. Dette bygget ble flyttet fra Trondheim og satt opp igjen på Roan som gammelheim. I 1944 ble det dannet ei gammelheimsforening , kommunen trengte et sted til å ta vare på sine gamle som trengte et sånt tilbud. Møteprotokoller og div. arbeidstegninger m.m finnes fortsatt. Trondheim kommune skulle utvide Tilfredshet kirkegård og ville selge en bygning som måtte bort, Tilfredshet Hospital. Denne ble bestemt kjøpt av styret for gammelheimsforeninga, revet og satt opp igjen på Roan. (Se Årbok for Bjørnør 2001, historien fortalt av leder for rivegjengen, Sverre Nygård)

I dag framstår ikke bygningen helt som den gjorde da den ble oppført i 1951, men mye er igjen. Og det er et flott og staslig hus, hvor nå gammel og ny arkitektur møtes. Det som i dag blir kalt baksiden av huset er «herregårdsaktig» med sine smårutede vinduer og inngangssiden fikk en flott «båtbaug « i glass i 2012. Dette er så i tiden og trendy som det kan bli, Roan kommune følger med i tiden ! En flott overgang mellom den gamle bygningsmassen og den nye som skal komme.

Skal vi kaste vrak på alt dette? Dette er en del av Roan kommunes historie. Hvordan skal vi ta vare på den ? Vi kan vel ikke bli så historieløse at vi ikke tar vare på vår egen historie.

Bygdatunet er flott plass og tar vare på en del av vår historie. Men det er ikke plass, og heller ikke stedet for alt. Det finnes så mye mer.

- Roan folkebibliotek med røtter tilbake til 1806, da prestens første bokkasse ble en virkelighet og Roan Allmuebibliotek var en realitet. Som en av de første bibliotek i landet !
- Roan legekantor har en lang historie og mye der det er verdt og ta vare på.
- Roan kommunes historie, med alt det det innbefatter.
- Roan sykeheim har også sin historie.
- Roansbyggens historie i det store og hele, hvordan og hvor tar vi vare på alt dette?

Alt dette kan ikke digitaliseres !

Hva er det vi ser etter når vi besøker nye og fremmede steder – jo gammel bebyggelse, arkitektur/tufter/noe med særpreg som forteller en historie. I dag huser Gammelheimen biblioteket (har gjort det i snart 40 år), ordføreren (den epoken er snart over) og ansattes spiserom (neste år forsvinner den funksjonen også) .

Hva kan denne flotte bygningen så brukes til om den, med noe renovering, får fortsette og være med i historien ?

Hva trenger vi mer i Roan ?

Når vi nå får ny sykeheim, nytt helsesenter, nytt bibliotek, nye kontorer for de eventuelle gjenværende kommunale tjenester, ny « Roans-stue».

Vi trenger noe som ikke er nytt, noe med kontinuitet i historien, noe som gir oss følelsen av at det har vært noe her før, at andre har tråkket her før oss.

Hva kunne passet bedre enn å ta vare på den gamle gammelheimen og fått plassert Roans historie der ?

Et hus som kan romme:

- Historien vår, et museum
- Utstillinger
- Forsamlingslokale (ny gammel Roansstue . . .)
- Fortsatt bibliotek
- Kursvirksomhet
- Osv. osv.

Jo mere bygningen kommer fram , når det nå rives rundt, jo mere ser vi av hvor flott bygningen er - og kan bli. Dette går nå opp for flere og flere av oss Roansbygg og av besøkende, hyttefolk og turister.

La oss være trendy – og enda mere i tiden enn bare bygge nytt, ta vare på det gamle i det nye.

Alt koster – riving også. Nytt regnestykke, bevaring kontra riving.

Hva får vi igjen – som ikke er målbart i kroner.

Til den/ dere som har makt og myndighet til å være med og bestemme over dette – tenk over denne saken en gang til. For finnes det en aldri så lite mulighet for at dette bygget kan få overleve, at ting kan endres i tolvte time, så vær så snill – ikke la det bli uforsøkt. Det finnes ingen rettetmulighet når alle bitene de driftige Roans-karran først tok fra hverandre i Trondheim, fraktet til Roan og møysommelig puslet sammen igjen, er revet – da er det borte for alltid.

Uforsøkt dug itj !

Med vennlig hilsen

Heidi Eian Simavik

Heidi Eian Simavik

*Kopi: Rådmann
Kuter
Teknisk sjef*